

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Nicolae Gordilă,
judecătorii – Constantin Alerguș, Ion Guzun,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari și avocatul Gîrneț Zinaida în numele lui Lupăcescu Iulian, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 01 martie 2018, în cauza penală în privința lui

Tișenco Svetlana Xxxx,

născută la xxxx, originară și domiciliată în or. Xxxx, str. Xxxx.

Date referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 10.07.2017 – până la 12.12.2017 (instanța de fond);*
- 2. de la 10.01.2018 – până la 01.03.2018 (instanța de apel);*
- 3. de la 16.05.2018 – până la 08.08.2018 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 12 decembrie 2017, examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în temeiul art. 364 ¹ CPP, Tișenco Svetlana a fost condamnată în baza art. 324 alin.(2) lit.b),c) Cod penal, cu aplicarea art.79 Cod penal la 3 ani 4 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 2000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice sau de a exercita activitate în organele Serviciului Vamal al Republicii Moldova, pe termen de 7 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Tișenco Svetllana, activând în funcția de inspector superior al Postului Vamal Mirnoe

(PVFI, rutier), din cadrul Biroului Vamal Sud, numită în funcție prin ordinul nr. 1382-p, din 19 decembrie 2016, fiind persoană publică, în atribuțiile și obligațiile căreia intră controlul mărfurilor și mijloacelor de transport, verificarea documentelor și informațiilor prezentate în scopuri vamale, calcularea valorii dreptului de import și încasarea taxei vamale, conform Nomenclaturii combinate a mărfurilor, inclusiv constatarea contravențiilor și întocmirea proceselor-verbale privind comiterea contravențiilor vamale, executarea la timp și întocmai a atribuțiilor conform funcției deținute, să semnalizeze faptele de comportament corupțional autorităților competente cu privire la faptele de corupție de care a luat cunoștință, în conformitate cu prevederile Codului vamal al Republicii Moldova, Legii serviciului în organele vamale nr. 1150-XIV din 20 iulie 2000, precum și legislației ce reglementează serviciul public și activitatea organelor vamale, anume:

- contrar prevederilor art. 15 alin. (1), lit. a), b), d), h), i), k) al Legii serviciului în organele vamale nr. 1150-XIV, din 20 iulie 2000, conform cărora colaboratorul vamal este obligat să respecte Constituția Republicii Moldova și legislația în vigoare; să asigure respectarea și apărarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor; să respecte regulamentul de ordine internă al organului vamal, modul de utilizare a informației de serviciu, să îndeplinească instrucțiunile de serviciu, să respecte regulamentele și alte acte normative; să respecte prevederile Codului de conduită al colaboratorului vamal; să acționeze în scopul combaterii fraudei, a corupției, a traficului ilicit de mărfuri și de bunuri și a altor acțiuni ilicite; să semnalizeze faptele de comportament corupțional și cele care încalcă grav etica profesională;

- contrar prevederilor art. 8 alin. (1) și (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1161 din 20 octombrie 2016 cu privire la aprobarea Codului de etică și conduită a colaboratorului vamal, conform cărora: este interzisă solicitarea, primirea sau acceptarea de cadouri, favoruri, invitații, împrumuturi și orice alte valori sau servicii pentru sine sau pentru terțe persoane, în legătură cu funcția deținută, acceptarea și/sau primirea cărora ar putea ar părea că influențează imparțialitatea cu care își exercită atribuțiile, ori să pară că constituie o recompensă în raport cu funcția sa. Orice caz de oferire și/sau acceptare a unui cadou trebuie să fie declarat în modul stabilit de Hotărârea Guvernului nr. 134 din 22 februarie 2013 „Privind stabilirea valorii admise a cadourilor simbolice, a celor oferite din politețe sau cu prilejul anumitor acțiuni de protocol și aprobarea Regulamentului cu privire la evidență, evaluarea, păstrarea, utilizarea și răscumpărarea cadourilor simbolice, a celor oferite din politețe sau cu prilejul

anumitor acțiuni de protocol”;

- contrar prevederilor art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 1569-XV din 20 decembrie 2002, cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoane fizice, care stipulează că: bunurile trecute de persoane fizice peste frontiera vamală sânt supuse declarării obligatorii conform prezentei legi, Codului vamal și altor acte normative adoptate în corespundere cu acesta, și persoanele fizice au dreptul de a introduce pe teritoriul țării, fără achitarea drepturilor de import, alte bunuri decât cele indicate la lit. a), a căror valoare în vamă nu depășește suma de 300 Euro și care nu sânt destinate activității comerciale sau de producție. Dacă valoarea în vamă a bunurilor depășește cuantumul neimpozabil menționat, drepturile de import se vor percepe reieșind din valoarea bunului în vamă;

- contrar prevederilor art. 8 alin. (1), art. 9 alin. (1) a Legii cu privire la tariful vamal nr. 1380-XIII, din 20 noiembrie 1997, care indică că: Autoritatea vamală exercită controlul asupra corectitudinii determinării valorii în vamă a mărfii și taxa vamală se calculează și se percepe în baza valorii în vamă a mărfii până sau la momentul prezentării declarației vamale. În scopul îndeplinirii unor acțiuni contrar obligațiilor sale de serviciu, legate de favorizarea și permiterea introducerii pe teritoriul Republicii Moldova, prin postul vamal Mirnoe, din cadrul Biroului Vamal Sud, a bunurilor materiale fără calcularea drepturilor de import, împreună cu inspectorul vamal Lupăcescu Iulian și la instigarea lui Crețu Veaceslav, au extorcat și au primit de la cet. Bulgaru Simion, mijloace bănești în sumă totală de 1600 lei, în următoarele circumstanțe:

Astfel, Tișcenco Svetlana, folosindu-se intenționat de situația de serviciu, în perioada din data de 05 mai 2017 până la 25 mai 2017, aflându-se în exercițiul funcției de inspector vamal al Portului Vamal Mirnoe, din cadrul Biroului Vamal Sud, fiind persoană publică, abilitată cu atribuțiile de exercitare a controlului vamal, precum și efectuarea vămuirii în vamă a mărfurilor de import, având scopul de a primi bani ce nu i se cuvin, acționând coordonat și împreună cu inspectorul vamal Lupăcescu Iulian, la instigarea lui Crețu Veaceslav, care a intermediat stabilirea legăturilor cu Bulgaru Simion, în scopul introducerii mărfurilor pe teritoriul Republicii Moldova, fără plata taxelor vamale, cu indicarea modului de primire a sumelor bănești necuvenite, au extorcat de la cet. Bulgaru Simion, pentru sine și ceilalți participanți, bani în cuantum de 10% din costul mărfurilor de geamuri și uși din PVC, transportate cu microbusul de model „Ford Tranzit”, cu numărul de înmatriculare SKN 342, și introduse de către acesta pe teritoriul Republicii Moldova, pentru a nu îndeplini acțiuni ce țin

de obligațiile sale de serviciu și anume de supunere a controlului fizic a unității de transport, și a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, precum și pentru a facilita în continuare introducerea în R. Moldova, de către cet. Bulgaru S., fără calcularea valorii mărfurilor în vamă și achitarea taxelor vamale, conform prevederilor Legii nr. 1569-XV, din 20 decembrie 2002, cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoane fizice, astfel că la data de 17 mai 2017, aproximativ pe la orele 18²³, pentru realizarea intenției sale infracționale, au extorcat și au primit de la Bulgaru Simion, în scopurile menționate, banii în sumă de 600 lei.

În continuarea realizării intenției sale infracționale, manifestată prin extorcarea ilegală de mijloace bănești de la Bulgaru S., la trecerea frontierei vamale cu importul de mărfuri sub formă de geamuri și uși din PVC, pentru neîndeplinirea obligațiilor sale de serviciu de supunere a controlului fizic a unității de transport și a mărfurilor introduse pe teritoriul R. Moldova, cu calcularea și încasarea drepturilor de import, precum și pentru a facilita în continuare introducerea bunurilor în Republica Moldova, la data de 25 mai 2017, aproximativ la orele 13⁰⁰, aflându-se în serviciu în calitate de inspector vamal al Postului Vamal Mirnoe, din cadrul Biroului Vamal Sud, acționând coordonat și împreună cu inspectorul vamal Lupăcescu Iulian, au extorcat și au primit de la Bulgaru Simion, în scopurile menționate, banii extorcați în sumă de 1000 lei, care au fost depistați și ridicați din locul de tănuire din biroul șefului de post din sediul Postului Vamal Mirnoe, din cadrul Biroului Vamal Sud.

3. Împotriva sentinței a declarat apel Lupăcescu Iulian și avocatul acestuia Gîrneț Z., care au solicitat casarea sentinței în privința lui Tișcenco Svetlana, prin excluderea constatărilor ce se referă la Lupăcescu Iulian, fără a se face referire la personalitatea și acțiunile lui Lupăcescu Iulian.

În motivarea apelului s-a invocat că, sentința este ilegală și neîntemeiată, din motivul că conține un șir de constatări, referitor la personalitatea lui Lupăcescu Iulian și careva pretinse acțiuni ale acestuia.

De către organul de urmărire penală, Centrul Național Anticorupție, a fost pornită urmărirea penală în privința lui Crețu Veaceslav, Lupașcu Ion, Tișcenco Svetlana și Lupăcescu Iulian, în baza art. 324 alin. (2) lit. b), c), Cod penal. La data de 16 noiembrie 2017, instanța de judecată a dispus disjungerea cauzei penale și examinarea cauzei penale în procedura simplificată, în privința lui Tișcenco Svetlana. În speță, nu se pune la îndoială constatările instanței în privința persoanei condamnate, însă constatările depistate în sentință referitor la personalitatea lui Lupăcescu Iulian, afectează grav drepturile și libertățile

acestui, cum ar fi dreptul la un proces echitabil, prezumția nevinovăției, precum și prevederile art. 325 alin. (1) CPP, or, în această cauză instanța de fond a depășit limitele judecării cauzei și s-a pronunțat în privința acțiunilor persoanei în privința căreia cauza penală nu a fost examinată și fără ca acestea să i se ofere posibilitatea de a prezenta probe în apărarea sa.

Nu pune la îndoială imparțialitatea și obiectivitatea instanței de judecată la judecarea prezentei cauze penale și este posibil că constatările referitor la personalitatea lui Lupăcescu Iulian, au apărut în sentința respectivă datorită faptului transcrierii automate din învinuirea adusă inculpatei Tișenco Svetlana, ceea ce constituie erori materiale, însă constatările respective urmează să fie excluse din sentință.

Prin sentința contestată a fost încălcat dreptul lui Lupăcescu Iulian, la un proces echitabil, care presupune că, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public, și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Or, instanța judecătorească nu poate constata săvârșirea unor acțiuni de către o persoană cu indicarea acestora în sentință, fără ca acele acțiuni să fie obiectul cercetării judecătorești, și ulterior a dezbaterilor judiciare.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 01 martie 2018, a fost respins, ca inadmisibil, apelul declarat de Lupăcescu Iulian și avocatul acestuia Gîrneț Z. Totodată, din oficiu, a fost modificată în partea descriptivă a sentinței constatarea „*acționând coordonat și împreună cu inspectorul vamal Lupăcescu Iulian*” cu constatarea „*acționând împreună cu alte persoane, cauza penală în privința cărora va fi judecată în procedură deplină cu respectarea prezumției nevinovăției*”. În rest, sentința a fost menținută.

5. Instanța de apel a conchis că potrivit art.401 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, pot declara apel orice persoană ale cărei interese legitime au fost prejudiciate printr-o măsură sau printr-un act al instanței.

Cauza penală nominalizată a fost expediată în instanța de judecată în privința lui Tișenco Svetlana și a altor persoane.

Judecătoria Cahul, sediul Taraclia, a judecat cauza în privința lui Tișenco Svetlana, în procedură simplificată, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu art. 364¹ CPP, iar prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 12 decembrie 2017, Tișenco S. a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

În privința altor persoane, cauza urmează a fi judecată în procedura deplină cu respectarea prezumției nevinovăției.

Sentința primei instanțe, nu a fost contestată de către inculpata Tișcenco S., nici de procuror, astfel aceasta intrând în vigoare și devenind definitivă.

Instanța de apel reținând prevederile menționate, a conchis greșită poziția lui Lupăcescu I. și avocatului acestuia, precum că ultimii sunt titularii dreptului de a ataca sentința primei instanțe, motivând că se atribuie la categoria persoanelor prevăzute în pct.6) al normei art.401 alin.(1) CPP.

În sensul practicii judiciare naționale în categoria *altor persoane ale căror interese legitime au fost prejudiciate printr-o măsură sau printr-un act al instanței* se includ persoanele fizice sau juridice, care nu sânt parte în proces, dar care au suferit în urma măsurii sau actului instanței de judecată o lezare a interesului personal, cum ar fi sechestrarea sau confiscarea bunurilor, încredințare sub cauțiune, spre reeducare și corectare a unui inculpat organizației obștești sau colectivului de muncă în lipsa demersului organizației sau colectivului. Pot fi, de asemenea, titulari al dreptului de a declara apel împotriva sentinței primei instanțe, persoanele care au dobândit de la inculpat bunuri ulterior ridicate și restituite părții vătămate și altele.

Astfel, atât Lupăcescu Iulian, cât și apărătorul său Gîrneț Z. nu dețin nici o calitate procesuală în cauza respectivă și reieșind din prevederile art. 401 Cod de procedură penală, nu sunt titularii dreptului de apel împotriva sentinței de condamnare a lui Tișcenco S.

Totodată, instanța de apel a reținut că în partea descriptivă a sentinței Judecătoreiei Cahul, sediul Taraclia, din 12 decembrie 2017, a fost depistată o eroare și anume prima instanță constatând fapta prejudiciabilă în privința lui Tișcenco Svetlana, a indicat că: *„acționând coordonat și împreună cu inspectorul vamal Lupăcescu Iulian”*.

Însă în acest caz, sintagma menționată urmează a fi înlocuită în conținutul sentinței cu sintagma *„acționând împreună cu alte persoane, cauza penală în privința cărora va fi judecată în procedură deplină cu respectarea prezumției nevinovăției”* pentru a nu încălca principiul fundamental al procesului penal, și anume prezumția nevinovăției lui Lupăcescu Iulian.

6. Împotriva deciziei nominalizate a declarat recurs ordinar procurorul și avocatul Gîrneț Z. în numele lui Lupăcescu I., care au solicitat:

- procurorul, invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.6) CPP, solicită casarea parțială a deciziei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie excluse din decizia instanței de apel prevederile referitor la

modificarea din oficiu în partea descriptivă a sentinței constatarea „*acționând coordonat și împreună cu inspectorul vamal Lupăcescu Iulian*” cu constatarea „*acționând împreună cu alte persoane, cauza penală în privința căreia va fi judecată în procedură deplină cu respectarea prezumției nevinovăției*”.

În argumentarea recursului a indicat că potrivit prevederilor art. 364¹ CPP și pct.27 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.13 din 16.12.2013 “Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ CPP de către instanțele judecătorești” și pct.3 și 19 din Hotărârea privind sentința judecătorească, la judecarea cauzelor penale în procedura simplificată, sentințele se adoptă potrivit regulilor generale prevăzute în art. 392-396 CPP, cu soluționarea chestiunilor menționate în art. 397, 398 CPP.

Astfel, în urma judecării cauzei penale în procedura simplificată, se adoptă o sentință de condamnare, în partea descriptivă a căreia trebuie să fie inclusă descrierea faptei prejudiciabile recunoscute de către inculpat și considerată ca fiind dovedită, analiza probelor prezentate, astfel fapta prejudiciabilă indicată în rechizitoriu și declarațiile date de către inculpatul sub jurământ, precum și alte mijloace de probă, inclusiv cu indicarea numelor altor persoane, deoarece fiecare are rolul său în comiterea infracțiunii fie ca coautor, complice sau instigator. Or, în sensul procedurii în care a fost examinată cauza, persoana inculpată a dat declarații sub jurământ, conform regulilor stabilite pentru martor, și în partea descriptivă a sentinței, unde se descriu declarațiile inculpatului, trebuie să fie indicate toate numele a tuturor persoanelor cu privire la care se fac declarații.

Prin excluderea numelui de familie a persoanelor coautori/complice din partea descriptivă a sentinței duce la neclaritatea sentinței, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, care duce la prezența expunerii evenimentelor cu folosirea formulărilor inexacte.

Declarațiile inculpatului, ca și cele ale părții vătămate, ale părților civile, martorilor, urmează să se expună de la persoana a treia. Completări, corectări în sentință nu se permit.

Astfel, potrivit art. 249 Cod de procedură penală, pot fi corectate erorile materiale evidente din cuprinsul unui act procedural, de însuși organul de urmărire penală, de judecătorul de instrucție sau de instanța de judecată care a întocmit actul, la cererea celui interesat ori din oficiu. Despre corectarea efectuată, organul de urmărire penală întocmește un proces-verbal, iar judecătorul de instrucție sau instanța de judecată o încheiere, făcându-se mențiune și la sfârșitul actului corectat.

Prin urmare, orice modificare a sentinței se face doar prin casarea integrală sau parțială a acesteia, iar corectarea erorilor materiale sau înlăturarea unor omisiuni vădite din sentință adoptată, se face de însuși instanța care a întocmit-o, în speță, de Judecătoria Cahul. Respectiv, instanța de apel nu era în drept să modifice sentința instanței de fond.

- avocatul Gîrneț Z. în numele lui Lupăcescu Iulian, care, invocând temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin.(1) pct.6) și 15) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel în partea de ține de respingerea apelului ca fiind inadmisibil.

Recurentul consideră hotărârile judecătorești ca ilegale și neîntemeiate, indicând că instanța de apel eronat a interpretat prevederile art. 401 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează clar că poate declara apel orice persoană ale cărei interese legitime au fost prejudiciate printr-o măsură sau printr-un act al instanței.

Astfel, constatarea de către instanța de apel precum că Lupăcescu I. nu este titularul dreptului de apel este una greșită, deoarece instanța de fond în sentință și-a exprimat concluziile sale în așa termeni și formulări care sunt prejudiciabile pentru Lupăcescu I., așa cum el nu a participat la examinarea cauzei fiind în imposibilitatea de a prezenta probe, fiind încălcat dreptul la un proces echitabil și principiul prezumției nevinovăției.

Totodată, a indicat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, fără a lua în considerație hotărârea CEDO din 23 februarie 2016, în cauza Navalnyy și Ofitserov vs.Rusia, unde Curtea a constatat că condamnarea complicelui reclamanților în cadrul unei proceduri accelerate separate a privat reclamanții de garanțiile fundamentale ale unui proces echitabil. În special, instanța de judecată care l-a condamnat pe complice și-a formulat hotărârea într-o manieră care nu putea fi considerată decât prejudiciabilă în ceea ce privește presupusa implicare a reclamanților în infracțiune.

Astfel, Curtea a concluzionat că două cerințe de bază pentru garantarea echității procedurilor, când coacuzatii sunt judecați în proceduri separate nu au fost îndeplinite și contrar obligației instanței de a se abține de la orice declarații ce ar putea avea efect prejudiciabil asupra procedurilor pendinte, instanța de judecată și-a motivat soluția într-o manieră care nu lasă dubii în privința identității reclamanților sau implicarea la crima pentru care a fost condamnată persoana care a fost judecată în procedura simplificată.

7. Asupra recursurilor ordinare nu a fost depusă referință.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursurilor, acuzatorul de stat invocă temei de casare a deciziei instanței de apel pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, iar avocatul Gîrneț Zinaida în numele lui Lupăcescu Iulian invocă prevederile pct.6), 15) alin.(1) art. 427) CPP, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, precum și instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză.*

Analizând decizia recurată prin prisma criticilor formulate de recurenți, Colegiul penal atestă, că instanța de apel, judecând apelul declarat de Lupăcescu I. și avocatul acestuia Gîrneț Z., a supus unei cercetări suplimentare și minuțioase toate probele administrate la dosar, după cum rezultă din procesul-verbal al ședinței de judecată, a audiat inculpata, apelantul Lupăcescu I., corect a constatat că apelul declarat urmează a fi respins, ca inadmisibil, inclusiv și din oficiu a modificat în partea descriptivă a sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 12 decembrie 2017, constatarea „acționând coordonat și împreună cu inspectorul vamal Lupăcescu Iulian” cu constatarea „acționând împreună cu alte persoane, cauza penală în privința căroră va fi judecată în procedură deplină cu respectarea prezumției nevinovăției”, soluție expusă detaliat în textul deciziei instanței de apel (f.d.109-115, vol.VII).

Astfel, Colegiul penal reține că cauza penală nominalizată a fost expedită în instanță în privința lui Tișcenco Svetlana și a altor persoane, fiind examinată în privința lui Tișcenco Svetlana, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art. 364¹ CPP, care prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 12 decembrie 2017, a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.324 alin.(2) lit.b),c) Cod penal.

Instanța de apel corect a conchis că, prevederile art.401 alin.(1) Cod de procedură penală, stabilesc expres persoanele care sunt titularii dreptului de apel

și anume:

- 1) procurorul, în ce privește latura penală și latura civilă;
- 2) inculpatul, în ce privește latura penală și latura civilă. Sentințele de achitare sau de încetare a procesului penal pot fi atacate și în ce privește temeiurile achitării sau încetării procesului penal;
- 3) partea vătămată, în ce privește latura penală;
- 4) partea civilă și partea civilmente responsabilă, în ce privește latura civilă;
- 5) martorul, expertul, interpretul, traducătorul și apărătorul, în ce privește cheltuielile judiciare cuvenite acestora;
- 6) orice persoană ale cărei interese legitime au fost prejudiciate printr-o măsură sau printr-un act al instanței.

Prin urmare, în speță, Lupăcescu Iulian și avocatul acestuia Gârneț Z. au considerat că pot declara apel împotriva sentinței prin care Tișcenco Sv. a fost condamnată, deoarece Lupăcescu I., face parte din categoria *altor persoane ale căror interese legitime au fost prejudiciate printr-o măsură sau printr-un act al instanței*, temei indicat în pct.6) alin.(1) art. 401 CPP.

Însă, în categoria altor persoane ale căror interese legitime au fost prejudiciate printr-o măsură sau printr-un act al instanței se includ persoanele fizice sau juridice, care nu sunt parte la proces, dar care au suferit în urma măsurii sau actului instanței de judecată o lezare a interesului personal, cum ar fi sechestrarea sau confiscarea bunurilor, încredințarea sub cauțiune, spre reeducare și corectare a unui inculpat, organizației obștești sau colectivului de muncă în lipsa demersului organizației sau colectivului. Pot fi de asemenea titulari, persoane care fiind citate în prima instanță, care au dobândit de la inculpat bunuri ulterior ridicate și restituite părții vătămate.

Respectiv, Lupăcescu I. și avocatul său Gârneț Z., eronat au considerat că sunt titularii dreptului de apel împotriva sentinței de condamnare adoptate în privința lui Tișcenco Svetlana.

Cât privește argumentul avocatului Gârneț Z., precum că instanța de apel greșit a constatat că Lupăcescu Iulian nu este titularul dreptului de apel, deoarece ultimul nu a participat la examinarea cauzei, fiind în imposibilitate de a prezenta probe, prin ce i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, instanța îl consideră ca neîntemeiat, deoarece în situația în care, în cauză sunt mai mulți inculpați și numai unul dintre aceștia recunosc toate faptele reținute în sarcina lor prin rechizitoriu, instanța procedează potrivit regulilor procedurii simplificate pentru aceștia, dispunând, după admiterea cererii, prin încheiere,

disjungarea cauzei pentru ceilalți inculpați.

Tot aici Colegiul relevă că jurisprudența Curții Europene a Drepturilor omului la care face trimitere recurentul în recurs, nu este relevantă speței, deoarece examinarea cauzei penale în procedură simplificată este un instrument care oferă importantul avantaj al soluționării cu celeritate a cauzelor penale, atunci când inculpatul recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, iar instanța dispune de suficiente probe care ar permite stabilirea vinovăției.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a statuat că atunci când o acuzație penală împotriva inculpatului este stabilită printr-o formă prescurtată de examinare judiciară, aceasta duce, în esență, la renunțarea la o serie de drepturi procedurale. Acest lucru nu poate fi o problemă în sine, deoarece nici litera, nici spiritul articolului 6 din Convenție nu împiedică o persoană să renunțe la aceste garanții din propria sa voință.

Prin stabilirea unor reguli speciale de procedură și prin aplicarea acestora în cazul recunoașterii săvârșirii faptelor indicate în rechizitoriu de către inculpatul care solicită ca judecata să se desfășoare în procedura simplificată, nu se aduce atingere esenței principiului prezumției de nevinovăției, deoarece orice persoană învinuită (acuzată) a fi săvârșit o infracțiune este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu a fost stabilită (dovedită) într-un proces public cu asigurarea garanțiilor necesare apărării. Mai mult, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată incontestabil prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată (alin.(1) art.389 Cod de procedură penală).

Astfel, apel a fost declarat de către o persoană care nu este nici parte în proces, nici persoană care a suferit în urma actului instanței de judecată prin sechestarea, confiscarea sau alte acțiuni.

În speță, în privința altor persoane, cauza urmează a fi judecată în procedură deplină cu respectarea prezumției nevinovăției, iar motivele invocate de avocatul Gîrneț Z. în interesele lui Lupăcescu I. în acest sens sunt declarative.

Totodată, Colegiul conchide că procurorul contestă decizia instanței de apel în partea dispunerii modificării părții descriptive a sentinței Judecătoreiei Cahul, sediul Taraclia din 12.12.2017, solicitând excluderea din decizie a constatării „acționând împreună cu alte persoane, cauza penală în privința cărora va fi judecată în procedură deplină cu respectarea prezumției nevinovăției”.

Analizând textul deciziei recurate Colegiul constată că, motivele invocate

de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

La acest capitol, Colegiul penal constată că, instanța de apel, în partea descriptivă a sentinței Judecătorei Cahul, sediul Taraclia din 12.12.2017 a depistat o eroare, și anume prima instanță constatând fapta prejudiciabilă în privința inculpatei Tișcenco Svetlana a indicat că: *„acționând coordonat și împreună cu inspectorul vamal Lupăcescu Iulian”*.

În cazul dat, instanța de apel corect a conchis că sintagma menționată supra, urmează a fi înlocuită în conținutul sentinței cu sintagma *„acționând împreună cu alte persoane, cauza penală în privința căroră va fi judecată în procedură deplină cu respectarea prezumției nevinovăției”*, pentru a nu încălcat principiul fundamental al procesului penal, și anume prezumția nevinovăției lui Lupăcescu Iulian.

Din textul deciziei instanței de apel, se observă că aceasta a corectat eroarea depistată, iar motivarea soluției nu contrazice dispozitivul hotărârii, care este expus destul de clar.

În temeiul celor expuse, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate sub aspectele invocate, dispunând inadmisibilitatea recursurilor declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari și avocatul Gârneț Zinaida în numele lui Lupăcescu Iulian, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 01 martie 2018, în cauza penală în privința lui *Tișcenco Svetlana Xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 august 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecătorii

Constantin Alerguș

Ion Guzun